

φανιά

φανιά, η, ουσ. [από το θέμα αορ. του ρ. φαίνομαι + κατάλ. -ιά], η εμφάνιση, η παρουσία: «χωρίς τη φανιά του τάδε, δεν μπορεί να γίνει καμιά συμφωνία»·

- μήτε φανιά μήτε λαλιά, βλ. συνηθέστ. ούτε φωνή ούτε ακρόαση, λ. [φωνή](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας